

29.6.58, יום א'

בישיבת המכסלה עמדו היום במרכז שני דברים: החפירות שפירא -

והצעות ה"וועדה הציונית" שנבחרה בווע"ס הציוני.

בענין הראשון נדחתה ההחלטה ליום ג', בענין השני נתקבלו חיקוני

להצעות ונוסחו חיקונים מרחיקי לכת משלי. דווקא אנשי אה"ע נתגלו הסעם

כ"אנטי ציונים".

- בערב הלכתי לראות הצגת חנה סנש בבניני האומה. המחזה חלס, מרבה

בסוף בנאומים. אבל "חנה סנש" משחקת באופן נהדר. בידי מחזאי בעל כשרון

אפשר היה לעשות הצגה אדירה.

30.6.58 יום ב'

"חיסלתי" כל המכתבים שנשארו בלי חשובה בחדשים סאי ויוני ועניהי

עליהם.

אה"צ נתכנסו חברינו לדון על יחסים פנימיים. לצערי נוכחתי כי המצב

הרכה יותר רע מאשר ידעתי. נמיר, לבון ועוד דרשו סילוקו של גיורא - הוא

הפארגן ומקומם כביכול הצעירים. לבון דיבר במרירות על חבר צעירים שרוצים

לכבוש השלטון, נסיתי לברר מי הם הצעירים - וכמובן הכוונה לשבעון ולכשה.

הבעתי הוקרתי לשני אנשים אלה ולמעלה הנאמן והמוצלח, אם כי ככולנו אין

שניהם מוסלמים בכל המעלות, ואמרתי שיש דור צעיר, ובו עתיד האומה ועלינו לחפש דרך לכבוש אותו, וקודם כל עלינו לעורר בו כבוד ואמון.

המסיבה נסתיימה בבחירת ועדת שלושה שחציע מזכירות / זיאמה, נמיר וספיר בועדה). נשאר משקע רע אחרי ישיבה זו.

1.7.58, יום ג'

מכיוון שהמו"מ לא נגמר בבוקר נדחתה ישיבת הממשלה לארבע אה"צ. הדתיים הגישו הצעה נוקשה - יהודי לפי חומר הדין ועל פי מסק דין הרבנים. החלט קודם כל שאודיע לכנסת על התפטרות השרים הדתיים וסגניהם, והחלט לגבי ילדים העקרון שהצעהי לגבי גדולים: רוסמים ילדים על פי רצון שני ההורים המצהירים שהילד יהודי ולא בן דת אחרת.

בחמש אה"צ מסרתי הודעה על התפטרות הדתיים בכנסת. ברור שבשבוע הבא יתקיים וויכוח, כי אני רואה סיכוי שהדתיים יחזרו בקרוב לממשלה או שנקבל שלטון הרבנים.